

for Afhængighed af Udlandet med Hensyn til Næringsmidler og andre Fornødenheder. Det er det væsentlige Indhold af denne Resolution, som vedtoges af de engelske Handelskamre med 105 Stemmer mod 41, og denne Repræsentation for den engelske Handelsstand var altsaa villig til at gaa med til et Toldforbund, hvor man vilde kunne lægge en Told paa Næringsmidler og andre Fornødenheder. Hvis det sker, vil hele vort Landbrugs Eksport være i højeste Grad truet. Da der nu i Løbet af et Par Maaneder vil foreligge et Resultat af denne Kolonikonference, som efter Omstændighederne vil kunne faa en indgribende Betydning for vort hele Erhvervsliv, forekommer det mig, at det er et højst uheldigt Øjeblik at foretage en Toldreform. Den højtærede Minister mente, at der var Fred og ingen Fare; han udtalte, at England levede under en liberal Regering, og at Protektionismen derovre havde faaet et Dødsstød. Det forekommer mig, at de Fakta, som jeg her har nævnt, tale meget stærkt mod den højtærede Minister, og jeg vil meget ønske, hvis den højtærede Minister ikke er bekendt med dem, at han da vil undersøge dem nærmere og fremkomme med Meddelelse derom til det kommende Toldudvalg. I øvrigt have Frihandelsesteoriene i England, Frihandelens Hjemstavn, ikke saa meget paa sig. Under Boerkrigen har man lagt Told paa Korn, Hvedemel og Sukker, og en Afgift paa Eksport af Kul. Der er noget, der er højere end alle Teorier og Doktriner, det er Livets Ret, og det vil desværre vise sig, at England med dets liberale Regering vil blive tvunget til at følge Kolonierne. Der er ingen anden Vej aaben for det, hvis Kolonierne fastholde deres Krav.

Saa er der Spørgsmaalet om en Handelstraktat med Tyskland. Jeg ved ikke, om der er indledet Forhandlinger om den, eller om vi først skulle til at begynde derpaa, men jeg tillader mig at tro, at det er en højst uheldig Vej, man vælger, naar man først nedsætter alle Toldsatser til de yderste Grænser og saa bagefter begynder at forhandle; jeg tror ikke, det finder Sted i noget andet Land. Jeg tror, man der er gaaet den modsatte Vej; man har først forhøjet Toldsatserne og er derefter begyndt at forhandle. Men vi forstaa det naturligvis bedre herhjemme. Endelig turde der være god Grund til, som det er fremhævet af andre ærede Talere, at vente med at forandre Sukkerbeskatningen, indtil man ser, hvorledes det gaar til Efteraaret med Brysseler-Konven-

tionen. Men alt det har naturligvis ikke noget at sige; vi behøve jo ikke at tage Hensyn til, hvad der sker i den store Verden. Den højtærede Finansminister sagde: Vi følge ikke Tidsaanden, vi ere ikke nødte dertil. Den højtærede Minister indrømmer, at det ikke er nogen god Tid for en frihandlerisk Reform, ikke en Gang saa god som i 1896—97 eller i 1899—1900, og han er i det lykkelige Tilfælde at kunne byde paa en Toldreform, som yder Statskassen formindsket Indtægt. Jeg kan kun udtale min Beundring for den højtærede Minister, at han har det Mod trods Tidsaanden og trods den protektionistiske Stemning, som gør sig stærkere og stærkere gældende, at sætte den lille danske Skude ud paa det store verdenshav; der hører Mod til at paatage sig det Ansvar paa et Tidspunkt, hvor Karteller, Truste, Toldskranke og Ringe true den danske Erhvervsvirksomhed fra alle Sider og faa Maaneder, før der i England sammentræder en Kolonikonference med et saa skæbnesvangert Formaalsom det, jeg har nævnt. Men jeg vil samtidig tillade mig at udtale min store Tvivl om Berettigelsen til at paatage sig Ansvaret for noget, der griber ind i vort Samfund paa en Maade, der ikke er at beregne. Og jeg er saa heldig i saa Henseende at kunne støtte mig til den højtærede Ministers egne Ord, idet han i det andet Ting udtalte: „Det er til syvende og sidst i hvert enkelt Tilfælde noget Slump, hvor man skal sætte Tallet. Hvis jeg siger 2 Øre paa Pundet, er der ingen Mennesker, der kunne bevise, at det ikke er det rigtige. Det kan ikke lykkes dem, der ville staa op og sige 3 Øre, at bevise det. Eller omvendt, hvis jeg siger 3 Øre, kan ingen staa op og bevise det modsatte. Det er til syvende og sidst et Skøn“.

Efter at den højtærede Minister har udtalt disse for vore Erhverv saa beroligende Ord om, at Toldsatserne hvile paa Slump og paa Skøn, faa vi at vide, hvem der har udarbejdet Toldlovsforslaget. Det er den højtærede Minister selv og Generaltolddirektøren sammen med de Mænd, der have staaet ham bi, og med Benyttelse af Toldkommissionens 11 Aar gamle Betænkning samt Folketingets og Landstingets 6 Aar gamle Behandlinger og Afstemninger samt endelig den Erfaring og Viden, der skaffes gennem de sagkyndige, som dog efter den højtærede Ministers Udtalelse, neppe have været industridrivende. Saaledes er man gaaet frem ved Udarbejdelsen af denne Lov, som er af den mest